

ZÁPIS

z obhajoby disertační práce paní Mgr. Olgy Chojnacké

konané dne 23.01.2013

téma práce: „Exil jako tvůrčí proces. Kapitoly z rumunské exilové literatury ve Francii“

přítomní: dle prezenční listiny

Předsedkyně komise prof. Housková zahájila obhajobu a představila přítomným kandidátku.

Školitelka seznámila komisi s disertační prací doktorandky.

Kandidátka stručně zrekapitulovala svou práci: Studie je věnována problému rumunské exilové literatury ve Francii, který u nás sice není příliš známý, nicméně vybízí k zajímavým paralelám s českým kontextem. Šest vybraných autorů tvoří mozaiku různých přístupů k poválečnému exilu. Lze mezi nimi nalézt jisté styčné body (snaha upozorňovat na dění v totalitním Rumunsku, seznamovat francouzské publikum s předválečnou rumunskou literaturou atd.), ale práce klade důraz na různost v přístupech jednotlivých autorů. Exil obecně nazírá jako typ motivace, jako tvůrčí proces.

Poté oponenti (dr. Vajdová a prof. Šrámek) přednesli závěry svých posudků.

Kandidátka odpověděla na jejich výtky:

- Přílišná popisnost práce: Disertace vznikala po dlouhou dobu. Zpětně se jeví jako chyba, že v ní není více literárních analýz a biografické údaje by mohly být stručnější.
- Exil jako šachová partie: Autorka práce sama šachy nehraje, takže není schopna posoudit, zda z nich vychází kompozice Tepeneagova románu. Tímto přirovnáním spíše chtěla vyjádřit obecnou situaci autora, který zdánlivě „hraje šachy“ sám se sebou, s rumunským exilem i francouzským prostředím.
- Transkripce a skloňování rumunských jmen: Některá vlastní jména jsou u nás zažitá a běžně se skloňují, nicméně u neznámých jmen si autorka netroufala sama vymýšlet příslušné tvary. Proto v práci chybí systematický úzus.
- Motivace při výběru autorů: Autorka si vytvořila širší seznam a z něho pak vybírala podle konkrétních témat, která ji zaujala (vězeňství, pohled na francouzské prostředí aj.), takže výsledný výběr je sice částečně emocionální, ale bylo přihlédnuto k tomu, co by mohlo zaujmout českého čtenáře.

Oponenti zahájili obecnou diskuzi:

Prof. Šrámek: Stálo by zato vypracovat obecnější typologii tématu „exilu“ (viz Ovidius a jeho exil jako smutek).

Kandidátka: Smutek a vykořeněnost z původního prostředí jsou patrné jak v textech knih, tak v rozhovorech se samotnými autory.

Doc. Felix: V úvodu práce by bylo dobré uvést zásady převádění cizích jmen do českého kontextu. Tyto zásady by pak měla respektovat celá práce.

Dr. Valentová. Obecně se ustálily dvě normy: publicistická (skloňování a přechylování) a vědecká (ponechávání původních tvarů).

Doc. Felix: U ženských jmen by bylo dobré skloňovat alespoň křestní jména.

Dr. Vajdová: V anglických textech také nepoznáme rod. Neztrácí na důležitosti? A úzus se historicky mění, takže patrně nenalezneme jeden správný úzus pro přepis vlastních jmen.

Dr. Munčáková: Doporučovala bych skloňovat křestní jména a příjmení ponechávat v původním tvaru.

Doc. Forbelský: Která literatura je vlastně tou autentickou? Exilová či místní? Nakonec obvykle dojde k jejich propojení jako ve Španělsku po pádu Francovy diktatury. Do recepce vstupují i různé ideologické faktory. V tomto ohledu bylo francouzské prostředí velmi vstřícné.

Dr. Našinec: Přesto se i tam projevovaly vnější tlaky (nátlak ze strany rumunských institucí).

Dr. Vajdová: Poznámka k autorčině tvrzení, že Petru Dimitriu byl speciální případ jakožto režimem původně propagovaný autor: I jeho román byl na Slovensku skartován na doporučení rumunské spisovatelské obce.

Dr. Našinec: Autorka chtěla patrně připomenout, že tento autor je specifický jakožto prorežimní a že většina exilových spisovatelů ho proto neuznávala.

Vyhlášení výsledků tajného hlasování:

Komise navrhla udělit titul doktor (Ph.D.).

Zapsala: Eva Voldřichová Beránková

Podpis předsedkyně komise: